

SEURAKUNNAN JUUTALAINEN SYDÄN

Osa 21

Tarkastellessamme Israel-työssä ilmeneviä erilaisia painotuksia huomaamme, että niissä on sekä yhtäläisyyksiä, että vastakkainasettelua. Evankeliseen Israel-ystävyyteen vaikuttaa suuntaus, jonka taustoja olemme jo tutkineet. Se kehottaa kristittyjä rakastamaan ja lohduttamaan Israelia monin hyvin tavoin. Se pitää tärkeänä hyviä suhteita juutalaisiin auktoriteetteihin ja suhtautuu myötämielisesti heidän esittämiinsä näkemyksiin kristinuskon ja juutalaisen uskonnon suhteista. Mutta mikä on Jumalan itsensä asettama Israelin lohdutus? Se ei voi olla muu kuin todistus Jeesuksesta Kristuksesta, joka on ainoa pelastuksen tie juutalaiselle ja pakanalle. Kun luemme Jumalan Sanaa, meillä on syytä suureen kiittolisuuteen. Omistamme jotakin, mille mikään maallinen ei vedä vertoja. Maailmasta ei löydy sellaista määrää rikkauksia, joilla voitaisiin laskea Jumalan Sanan arvo. Kun omistamme Raamatun, meillä on käsittämättömän arvokas omaisuus. Kun omistamme vielä persoonallisen Sanan: Jeesuksen ja Hän omistaa meidät, omistamme kaiken. Ihmisen rajallinen ja lihallinen mieli (myös kristityn kohdalla) hakeutuu kuitenkin aika ajoin etsimään jotakin muuta.

Kansainvälisestikin katsoen Israel-työ on jakaantunut kahteen päälinjaan. Eräs yleinen määritelmä näistä on: *Jeesuksen merkitystä* Israelille korostava evankeliumin linja ja *Israelin merkitystä* kristityille korostava solidaarisuuslinja. Messiaanisten juutalaisten Raamatun mukainen asema on ollut yksi vedenjakaja näiden suuntien välil-

lä. Israelin merkitystä korostava suuntaus tunnetaan nimellä ”kristillinen sionismi”. Sen lähtökohta ei suinkaan ole uusi. Raamattua Jumalan Sanana pitävät uskovat ovat jo ennen tätä tienneet ja uskoneet ne perustotuudet, joille kristillinen sionismi rakentaa. Israelia ja juutalaisia koskien ne ovat seuraavat:

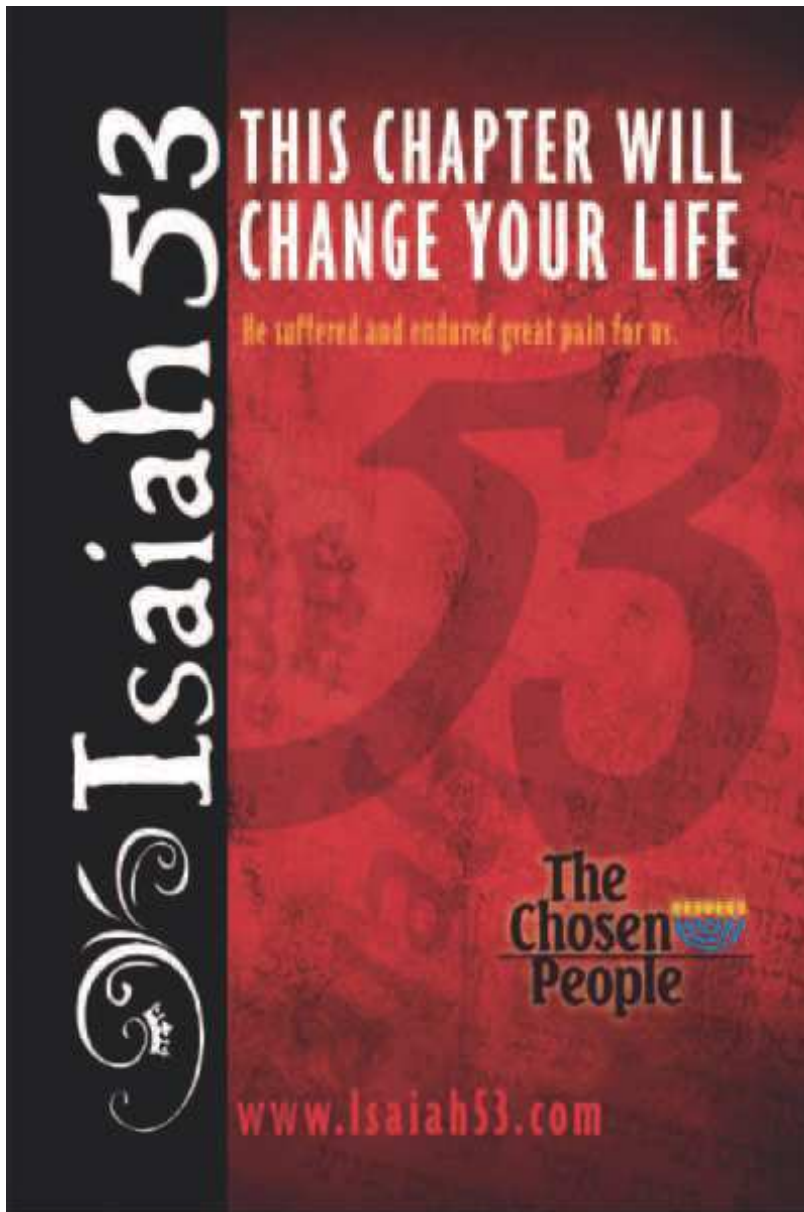
- Israelin maa kuuluu juutalaiselle kansalle.
- Juutalaisten muuttaminen maahansa (jo ennen Israelin valtion syntyä ja tietenkin myös sen jälkeen) on Jumalan Sanassaan ilmoittamaa kansan kokoamista.
- Kristittyjen tulee osoittaa juutalaisille rakkautta myös käytännössä, sillä he ovat edelleen Jumalan valittu kansa.

Koskien tätä näkemystä, eräät kristilliset sionistit menevät pidemmälle kuvaten nykyistä kansaa Jumalan omaisuuskansana tässä ajassa. Muistamme, että pelastuksen suhteen pakanat ja juutalaiset ovat samassa asemassa. Jumalan erityinen valinta juutalaisen kansan suhteen on edelleen voimassa. Käyttämällä kuitenkin kevytmielisesti ”omaisuuskansa” termiä, ilman sen syvällisempää merkitystä, saatamme hukata sanan UT:n mukaisen merkityksen, joka käsittää juutalais- ja pakanauskovat. Pahimmillaan saatamme tukea väärää opetusta siitä, että juutalaiset eivät nyt tarvitsekaan Jeesusta. Olla ”Jumalan omaisuutena” edellyttää, että Hän on ostanut meidät omakseen. Tulemme Hänen omikseen vain Jeesuksen sovitustyön hyväksymisen kautta. Eräät kristityt näkevät Isra-

elin kansan nyt jo toteuttavan jumalallista ”pappeutta”. Tämä pappeus nähdään toisenä kansan päätehtävänä. Toinen päätehtävä on ottaa Messias vastaan yhdessä seurakunnan kanssa.

Israelia ja juutalaista kansaa koskevat perusasiat ovat alusta alkaen olleet Jumalan Sanassa, niistä on opetettu ja niitä on noudatettu osassa seurakuntaa. Tietenkin on ollut ja edelleen on niitä, jotka suhtautuvat Israeliin ja juutalaisiin epäilevän torjuvasti. Perinteisesti meidän maamme kristittyjen Israel-työ on kuitenkin pitänyt keskeisenä evankeliumin julistamista juutalaiselle kansalle. Käsitteenä kristillinen sionismi ei ole täysin yksiselitteinen näkemys. Monet sionistit tuntuvat muokkaavan ja opettavan sitä hiukan eri tavalla. Näin mukaan on tullut monenlaista lisäväritystä edellä esitettyjen pääasioiden lisäksi. Vuonna 1985 kristillisessä sionismi-liikkeessä syntyi jakautuma. Toiset näkivät evankeliumin pelastavan Sanan juutalaisille olevan edelleen Raamatun keskeinen sanoma. Toiset taas halusivat painottaa Israelin valtion poliittista ja taloudellista tukemista. Jälkimmäinen linja alkoi myös tuoda kristillisiin konferensseihinsa kahden liiton juutalaisia ja -pakanaateologeja.

Kaikki juutalaisetkaan eivät välttämättä täysin ymmärrä sitä, että kristityt ovat ”omineet” sionismi -nimikkeen tarkoittamaan omaa Israel-ystävyyttään. Juutalainen Theodor Soback, kuvaa sionismin olemusta: ”Itse asiassa sionismi on varsinaiselta merkitykseltään juutalaisten pyr-

Jesaja 53: Hän kärsi ja koki suurta tuskaa tähtemme

kimystä palata siihen maahan, josta heidät karkotettiin yli 1900 vuotta sitten ... Käsite muotoutui diasporassa asuvan juutalaisen ensi kertaa lausahtaessa: 'Ensi vuonna Jerusalemissa'. Siitä lähtien on sionismi kyttenyt juutalaisten tietoisuudessa ... vasta niin myöhään kuin 1800-luvun lopussa ajatus sai konkreettisen muodon Herzlin ja Nathan Birnbaumin ansiosta, kun nämä alkoivat käyttää sanaa 'sionismi' ... Sionismi on siis juutalaisten oma vapausliike. Se tähtää juutalaisvaltion palauttamiseen entiselleen. Se on sikäli epäpoliittista, että se käsittää kaikki ideologiat äärioikeistosta äärivasemmistoon. Se ei määrää, miten

valtiota pitää hallita ... sionismi ei ole valtiomuoto ... Sitä ei voi edes pitää maailmankatsomuksena, koska sionisti ei automaattisesti ole minkään tietyn, kaikkia koskevan ideologian kannattaja. Sionismi koskee vain juutalaisia ... Viime kädessä juuri juutalaiset ajettiin kotimaastaan eikä mitään muuta kansaa. Sentähden on looginen johtopäätös, että vain juutalainen voi olla sionisti ...".

Juutalaisille sionismi on ennenmuuta heidän oma vapausliikkeensä. Se painottuu oman valtiollisen itsenäisyyden saavuttamiseen ja juutalaisten kokoontumiseen

maahansa. Sillä ei ole alunperinkään ollut uskonnollista tarkoitusta itse aatetta ajatellen. Kristitylle edellä mainittu sionismi osoittaa Jumalan toimivan Sanansa mukaan ja Kirjoitusten toteutuvan. Seurakunnan, Jumalan kansan, toiminnalle koskien juutalaista kansaa, ei kuitenkaan ensin ole oleellista "kristillinen sionisti"-identiteettiä. Oleellista on Jeesuksen lähetyskäsky ja kaikkien ihmisten kutsuminen Jumalan yhteyteen Jeesuksen kautta. Vasta tästä ensisijaisesta, Raamatun mukaisesta lähtökohdasta, meidän muun toimintamme koskien Israelia ja juutalaisia tulee lähteä. Vanha testamentti, vanha liitto, kertoo meille Jumalan valitun kansan menneisyydestä ja tulevaisuudesta. Ihmiskunnan historiasta opimme, miten tämä kansa hajoitettuna pakanakansojen keskelle on joutunut kärsimään julmaa vainoa. Eräiden laskelmien mukaan yli 100 milj. juutalaista on tapettu historian verisissä vainoissa. Lähihistoria ja tämän päivän uutisointi kertoo meille Israelin valtion ja juutalaisen kansan olevan edelleen monin tavoin maailman vihaama.

On selvää, että Jumalan Sanasta ymmärrystä etsivä kristitty haluaa olla tämän kansan ystävä ja omalta osaltaan toimia sitä lohduttaen ja auttaen. Ihmisinä olemme alttiina monenlaisille vaikutuksille, jotka pyrkivät muovaamaan käsityskykyämme. Tunne-elämämme, oma sielunmaailmamme on yksi niistä. Toinen on sielunvihollisen pyrkimys sekoittaa totuuden sekaan vaikka vain hivenenkin omia vaikutteitaan. Kolmas on Jumalan Pyhän Hengen työ, joka ensisijaisesti toimii Jumalan Sanan välityksellä avaten ymmärrystämme sille kirkastaen meille persoonallista Sanaa: Kristusta. Siksi kristityn on tutkittava työnsä ja motiivinsa Jumalan Sanalla. Jo vanhan liiton keskeisenä tekijänä oli Kristus, joka ilmestyi vanhan liiton ihmisille monin esikuvin. Uudessa liitossa Hän ilmestyy näiden esikuvien ja annettujen lakien täyttymyksenä. Vain ja ainoastaan Hän: Jeesus Kristus on koko kirjoitetun Jumalan Sanan perimmäinen tarkoitus ja sen sisin. Hän on Jumalan rakkaus ja lohdutus. Hän on ilosanoma, evankeliumi. Israelinkin on pelkästään tämän ilmoituksen välikappale – ei itsessään ilmoitus.

Kristillisen sionismin pääsuuntaus perustaa työnäkynsä Jesajan kirjan luvun 40 alkujakeisiin:

”Lohduttakaa, lohduttakaa minun kansaani”, sanoo teidän Jumalanne. ’Puhukaa suloisesti Jerusalemlle ja julistakaa sille, että sen vaivan aika on päättynyt, että sen velka on sovitettu, sillä se on saanut Herran kädestä kaksinkertaisesti kaikista synneistensä’. Huutavan ääni kuuluu: ’Valmistakaa Herralle tie erämaahan. tehkää arolle tasaiset polut meidän Jumalallemme’” (Jes. 40:1-3). Hyvin usein ko. jakeita lainataan osittain. Merkittäviksi lausumiksi työnäkyä kuvaamaan ovat tulleet: ”lohduttakaa, lohduttakaa minun kansaani”, ”puhukaa suloisesti Jerusalemlle” ja ”valmistakaa Herralle tie”. Käytännön toimia näiden lausumien toteuttamiseksi ovat:

- Osoittaa huolenpitoa juutalaista kansaa kohtaan sekä erityisesti jälleenrakennettua Israelin valtiota kohtaan. Se on lohdutuksen ja huolenpidon keskus Jesajan kirjan 40. luvun 1. jakeen mukaan: Lohduttakaa, lohduttakaa minun kansaani, sanoo teidän Jumalanne.
- Muistuttaa ja rohkaista kristittyjä ruokolemaan Jerusalemin ja Israelin maan puolesta.
- Kristillinen sionismiliike toimii keskuksena, jonka kautta kristityt ympäri maailmaa saavat tietoa tapahtumista Israelissa ja ohjausta siitä, miten tulee oikein asennoitua juutalaiseen kansaan.
- Rohkaista johtajia, seurakuntia ja organisaatioita harjoittamaan tehokasta vaikutusvaltaa maissaan juutalaisen kansan hyväksi.
- Saattaa käyntiin tai tukea projekteja Israelissa, mukaan lukien taloudelliset yritykset, joiden päämäärä on kaikkien maassa asuvien menestys rodusta, taustasta tai uskonnosta riippumatta.
- Vaikuttaa sovitteluvasti arabien ja juutalaisten välillä.

Voimme todeta näiden tavoitteiden olevan hyviä ja hyödyllisiä. Mutta puhuuko Jesaja tarkoittaen ensisijaisesti näitä tavoitteita? Jesajan kirjan luvusta 40 alkaa tietyn tyyppinen kokonaisuus. Se käsittää lohdutuksen, varoituksen, kehotuksen, nuhtelun, tuomion, toivon, armon ja pelastuksen sanaa Israelille. Tämä kokonaisuus jatkuu Jesajan kirjan loppuun asti. Luvun

Valmistakaa Herralle tie ... Jeesus: Minä olen tie ...

40 alku ja siitä poimitut irralliset lauseet eivät anna koko kuvaa Jumalan Jesajan kautta välittämästä ilmoituksesta. Jakeen 2 kehoitus puhua suloisesti Jerusalemlle sisältää välittömän kehotuksen julistaa: ”että sen vaivan aika on päättynyt, että sen velka on sovitettu” – ja jakeen lopussa täsmennetään ko. velan tarkoittavan syntivelkaa!

Jesaja 53 kuvaa tämän velan sovitusta:

”... mutta hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällensä, että meillä rauha olisi ...”,
”Herra heitti hänen päällensä kaikkien meidän syntivelkamme ...”,
”... minun kansani rikkomusten tähden kohtasi rangaistus häntä ...”,
”Tuntemuksensa kautta hän, minun vanhurskas palvelijani, vanhurskauttaa monet, sälyttäen päällensä heidän pahat tekonsa ...”,
”... hän kantoi monien synnit, ja hän rukoili pahantekijäin puolesta” (jakeet 5,6,8,11,12).

Hebrealaiskirje, Paavalin ja Pietarin kirjeet todistavat:

”... nyt hän on yhden ainoan kerran maailman aikojen lopulla ilmestynyt, poistaakseen synnin uhraamalla itsensä” (9:26).

”... minä elän Jumalan Pojan uskossa, hänen joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni” (Gal. 2:20).

”... tietäen, ettette ole millään katoavaisella, ette hopealla ettekä kullalla lunastetut turhasta, isiltä peritystä vaelluksestanne, vaan Kristuksen kalliilla verellä” (1 Piet. 1:18-19).

Tästä seuraa, että ”puhuminen suloisesti” koskien Jerusalemiä ja tarkoittaen juutalaista kansaa, tarkoittaa ensisijaisesti puhumista Jumalan valmistamasta sovituksesta Jeesuksen Kristuksen kautta.

Israelin vaivanaika maan päällä on tullut päätökseen tässä samassa tarkoituksessa: Olemme vapaat, me uskovat juutalaiset ja pakanat saatanan, synnin ja kuoleman vallasta. Aivan kuten Kristus puhui apostolilleen, juutalaisista juutalaisimmalle Paavalille: ”... että he kääntyisivät pimeydestä valkeuteen ja saatanan vallasta Jumalan tykö ja saisivat uskomalla minuun synnit anteeksi, ja perintöosan pyhitettyjen joukossa” (Apt. 26:18). Maallisen Israelin vaivanaika ei ole vielä lopussa, sillä Sana todistaa sitä odottavan vaikean ahdistuksen ajan. Jumalan tarkoittama ”suloinen puhe” ei ole mitä tahansa vuoropuhelua juutalaisen kansan ja sen rabbiinien kanssa. Sillä on tarkoin määritelty sisältö ja tavoitteet.

”Tien valmistaminen Herralle” ei tee poikkeusta tästä periaatteesta. Jesajan käyttämät molemmat ilmaisut tarkoittavat samaa asiaa: Kristuksen sovitustyön esilläpitämistä. ”Tien valmistaminen” ei ensisijaisesti ole kehoitus Jumalalta ryhtyä tukemaan Israelia poliittisen ja taloudellisen vaikuttamisen keinoin. Ei liioin suurten, sinänsä hyvien, kristillisten juhlien järjestäminen Jerusalemiin ole tätä. Jumala puhuu meille Jesajan kirjassa tien valmistamisesta luvun 40 jakeissa 3-5. Jae 5 todistaa: ”Herran kunnia ilmestyy: kaikki liha saa sen nähdä.” Johannes kuvaa evankeliumissaan Herran kunnian ilmestymistä Hänen ensimmäisessä tulemuksessaan (1:14). Silloin Hänen kirkkautensa ja kunniansa ilmestyi niille, jotka ottivat Hänet vastaan. Toisessa tulemuksessa tämä maailmalta salattu kunnia ilmestyy julkisesti. Tässä tulemuksessa on seurakunta: Jeesukseen uskovat juutalaiset ja pakanat mukana. Kyseessä on myös Kristuksen ruumiin, seurakunnan kunnia.

Uuden liiton kirja, Uusi testamentti, liittyy Jesajan mainitseman tien valmistamisen nimenomaan Johannes Kastajaan. Evankeliumien kirjoittajat Matteus, Markus, Luukas ja Johannes todistavat samoin:

”... niinkuin on kirjoitettuna profeetta Esaiaan sanojen kirjassa. Huutavan ääni kuuluu erämaassa: Valmistakaa Herralle tie, tehkää polut hänelle tasaisiksi” (Luuk. 3:4).

Johannes itse koki tehtävänsä:

”Hän sanoi: Minä olen huutavan ääni erämaassa: Tehkää tie tasaiseksi Herralle, niinkuin profetta Esaias on sanonut” (Joh. 1:23).

Jeesus todisti Johannes Kastajasta viitaten Jesajan kirjaan:

”Tämä on se, josta on kirjoitettu: Katso minä lähetän enkelini sinun edelläsi, ja hän on valmistava tiesi sinun eteesi” (Luuk. 7:27).

Johannes oli tienavaaja ja -raivaaja, josta itse Jeesus antoi maininnan: ”ei ole vaikeista syntyneitten joukossa yhtäkään suurempaa kuin Johannes” (Luuk. 7 :28). Jeesus jatkoi, että taivasten valtakunnassa kaikki ihmiset tulevat olemaan vielä tätä maanpäällistä Johannestakin merkittä-

vämpiä, sillä uudestisyntyminen Pyhän Hengen kautta liittyy ihmisen Kristukseen.

Raamattu antaa tielle merkityksen, jossa Jeesus itse on tie, totuus ja elämä (Joh. 14:6). Evankeliumi, sanoma Jeesuksesta liittyy saumattomasti Häneen, joka on itse evankeliumi. Matt. 7:13-14, Apt. 18:25, Hebr. 9:8, 2 Piet. 2:2, antavat kaikki tiekäsitteelle merkityksen, joka on yhtä Jeesuksen persoonan kanssa. Kun Jumala sanassaan haluaa painottaa ”tien valmistamisen” liittyvän Johanneksen tehtävään, merkitsee se seuraavaa: Jesajan ilmoitus koskee ensisijaisesti Jeesuksen ilmestymistä Vapahtajana, syntien sovittajana kansalleen ja maailmalle. Kyse on samasta asiasta kuin ”suloisesti puhuminen”. Jumalan rakkaus on ilmestynyt Jeesuksen kautta ja Hän haluaa kansansa todistavan siitä.

Olemme käsitelleet Jesajan ilmoittamia lohdutuksen muotoja ”suloisesti puhumista” ja ”tien avaamista”. Vahvistamme niiden merkityksen vielä Jesajan kirjan kautta. Jakeissa 6 Herran ääni kehottaa: ”Julista!” Julistamisen sisällöksi annetaan kuvaus ihmisen katoavaisuudesta jakeissa 6-8. Kun ihmistä on muistutettu katoavaisuudestaan Sana ottaa esille ”ilosanoman”: ”Nouse korkealle vuorelle, Siion, sinä ilosanoman tuoja; korota voimakkaasti äänesi, Jerusalem, sinä ilosanoman tuoja. Korota, älä pelkää, sano Juudan kaupungeille: Katso teidän Jumalanne!” (jae 9). Ilosanoma, evankeliumi lähti Jerusalemita. Jerusalemin Jeesukseen uskovat juutalaiset olivat sen viejiä. Ensin Juudan kaupunkiin ja edelleen pakanamaailmaan. Jerusalem toi maailmalle Jumalan ilosanoman: Teidän Jumalanne on ilmestynyt. Hän on syntienne sovittaja Golgatan ristillä. Jeesus Kristus, juutalaisten Messias ja ihmisten Vapahtaja.

Tämä evankeliumin ”punainen lanka” on VT:ssa keskeisesti läsnä. Niin myös tarkasteltavassamme Jesajan kirjan luvuissa 40-66:

”Minä ensimmäisenä sanon Siionille: Katso, katso siinä ne ovat!” ja annan Jerusalemmille ilosanomantuojan” (41:27). ”Kuinka suloiset ovat vuorilla ilosanoman tuojan jalat, hänen, joka julistaa

rauhaa, ilmoittaa hyvän sanoman, joka julistaa pelastusta, sanoo Siionille: Sinun Jumalasi on kuningas!” (52:7).

”Herran, Herran henki on minun päälläni, sillä hän on voidellut minut julistamaan ilosanomaa nöyrille, lähettänyt minut sitomaan särjettyjä sydämiä, julistamaan vangituille vapautusta, ja kahlituille kirjoitusta, julistamaan Herran otollista vuotta ja meidän Jumalamme kostonpäivää (mm. Lamsan käänös kääntää ”pelastuksenpäivää”), lohduttamaan kaikkia murheellisia” (61:1-2).

Uusi testamentti kytkee lohdutuksen Kristukseen mm. seuraavasti:

”Sillä kaikki, mikä ennen on kirjoitettu, on kirjoitettu meille opiksi, että meillä kärsivällisyyden ja Raamatun lohdutuksen kautta olisi toivo. Mutta kärsivällisyyden ja lohdutuksen Jumala suokoon teille, että olisitte yksimieliset keskenänne, Kristuksen Jeesuksen mielen mukaan” (Room. 15:4-5).

”Siihen hän on myös kutsunut teidät meidän evankeliumimme kautta, omistamaan meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kirkkauden. Niin seisokaa siis veljet, lujina ja pitäkää kiinni niistä opetuksista, joita olette oppineet joko meidän puheestamme tai kirjeestämme. Ja meidän Herramme Jeesus Kristus itse ja Jumala, meidän Isämme, joka on rakastanut meitä ja armossa antanut meille iankaikkisen lohdutuksen ja hyvän toivon” (2 Tess. 2:14-16).

Voiko kukaan uudestisyntynyt olla eri mieltä Kristuksen mielen tahdosta koskien ihmissielun pelastusta? □

Jatkuu